

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o vymáhání spotřebitelského *acquis*

(KOM(2009) 330 v konečném znění)

(2011/C 18/18)

Zpravodaj: **pan PEGADO LIZ**

Dne 2. července 2009 se Rada, v souladu s článkem 262 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

*sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o vymáhání spotřebitelského *acquis**

KOM(2009) 330 v konečném znění.

Specializovaná sekce Jednotný trh, výroba a spotřeba, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 2. března 2010.

Na 462. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 28. a 29. dubna 2010 (jednání dne 29. dubna), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 119 hlasy pro, 10 hlasů bylo proti a 3 členové se zdrželi hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 Výbor vítá iniciativu Komise, v níž jsou poprvé uvedeny obavy ohledně uplatňování *acquis communautaire* v oblasti ochrany spotřebitele.

1.2 Z čistě právního hlediska by však chtěl zdůraznit, že uplatňování právních předpisů Společenství v oblasti spotřebitelských práv se nijak výrazně neliší od uplatňování právních předpisů Společenství obecně. V této souvislosti by rád odkázal na různá stanoviska vydaná k této problematice.

1.3 Uznává však, že ze sociálního hlediska nevýhodné postavení, v němž se spotřebitelé obecně sami nacházejí, pokud jde o ochranu spotřebitele, a které, jak všichni víme, je samo o sobě staví do slabé pozice v právním vztahu, který je ve své podstatě nevyvážený, si žádá mimořádnou pozornost ohledně způsobu, jakým jsou právní předpisy uplatňovány v různých právních systémech jednotlivých členských států.

1.4 Také z ekonomického hlediska zřetelný rozdíl ve způsobu uplatňování právních předpisů v jednotlivých členských státech vytvoří pravděpodobně nesrovnalosti na vnitřním trhu a ohrozí hladký průběh zdravé a spravedlivé hospodářské soutěže.

1.5 Navzdory pokroku, který je zmíněn v odstavcích 2.1, 3.14, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5 a 4.6, EHSV lituje, že Komise promarnila příležitost předložit informativní, strukturovaný dokument o současné situaci, pokud jde o uplatňování *acquis communautaire* v oblasti ochrany spotřebitele, aby striktně a přesně definovala charakter a základní parametry uplatňování práva

a učinila pokrok prostřednictvím seznamu návrhů přesně definovaných, proveditelných opatření na zlepšení situace v blízké budoucnosti.

1.6 Je zklamáním, že Komise dokonce ani nedospěla k závěru, že ve skutečnosti existují vážné nedostatky v uplatňování *acquis communautaire* v této oblasti. Tato skutečnost není kvantifikována ani kvalifikována a příčiny jejího vzniku nejsou vyčísleny ani analyzovány.

1.7 Je zklamáním, že se Komise naopak uchýlila pouze ke konstatování toho, co už bylo schváleno, nevěnuje pozornost politické příležitosti, vydává řadu nepodložených tvrzení, jež nemají praktickou hodnotu, nepochopitelně nevyhlašuje žádné nové iniciativy, a dokonce ani nepožaduje vysvětlení, kolik finančních prostředků bude zapotřebí.

1.8 Je dokonce obtížné nalézt souvislost s pozitivním vývojem v pokynech, které již byly definovány v předchozích strategických dokumentech, a proto chybí provázanost. Bylo by bývalo především cenné zohlednit pozitivní výsledky z uplatňování nařízení (ES) 2006/2004⁽¹⁾, a z dobře vypracované zprávy o provádění, kterou je nutné také zároveň číst, aby bylo možné sdělení porozumět.

1.9 Výbor lituje, že Komise nevyužila této příležitosti a nezabývala se často zmiňovanou žádostí, aby doporučení k zásadám týkajícím se orgánů odpovědných za mimosoudní urovnání spotřebitelských sporů měla formu směrnic nebo nařízení, které mají závaznou podobu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

1.10 EHSV důrazně doporučuje, aby se Komise v blízké budoucnosti znovu zabývala vymáháním spotřebitelského *acquis*, tentokrát v širším rámci na základě nástroje založeného na rozsáhlejší výzkumu a konzultacích všech zainteresovaných stran, např. formou bílé knihy, a to do takové míry, aby mohla pro tuto oblast podrobněji definovat skutečnou politickou strategii v celém Společenství.

2. Úvod

2.1 Zdá se, že upozorněním na vymáhání *acquis communautaire* v oblasti ochrany spotřebitele se Komise poprvé intenzivně zabývá otázkou efektivnosti právních předpisů, což je třeba ocenit. Ukazuje, že kromě „zákona na papíře“ se také zajímá o „zákon v praxi“, tj. o způsob, jakým jsou právní normy přijímány, interpretovány a uplatňovány zainteresovanými stranami, konkrétně veřejnými orgány (především soudy), podniky a veřejností obecně.

2.2 Po mnoho let byla tato obava klíčovým bodem různých stanovisek EHSV, která opakovaně upozorňovala na její význam a předkládala doporučení a návrhy, jež by bylo třeba přijmout v praxi⁽²⁾, včetně těch, které byly obsaženy ve stanoviscích z vlastní iniciativy k následujícím tématům: Spotřebitelská politika po rozšíření EU⁽³⁾, Jak zlepšit provádění a vymáhání právních předpisů EU⁽⁴⁾ a Proaktivní právní přístup: krok kupředu ke zlepšení právní úpravy na úrovni EU⁽⁵⁾.

2.3 Na tomto základě je velmi důležité rozlišovat mezi dobrovolným splněním zákona stranami, pro které jsou tyto předpisy určeny, přičemž jejich motivace a podněty mohou být ze sociologického hlediska velice rozdílné, a zavedením nebo nuceným prováděním zákona především soudy na základě výkonu soudní pravomoci, ale také jinými správními orgány s pravomocemi vymáhat dodržování nebo trestat nedodržování tohoto zákona.

2.4 Ze sociálního, ale také hospodářského a právního hlediska různé situace ospravedlňují různé etické hodnocení a mají rozdílné prvky chování. To je třeba zohlednit při obecném posuzování dodržování a provádění jakéhokoli typu zákona, v tomto případě právních předpisů Společenství v oblasti ochrany spotřebitele.

2.5 EHSV souhlasí s Komisí, že jedním z cílů spotřebitelských politik – ačkoliv ne jediným – bude „vytvořit prostředí, ve kterém spotřebitelé mohou zakoupit zboží a služby bez ohledu na hranice států“. EHSV však nepovažuje spotřebitelskou politiku za doplněk k dokončení jednotného trhu a ani se nedomnívá, že by byly spotřebitelé pouhým nástrojem pro „fungování jednotného trhu“. Na rozdíl od Komise se EHSV proto domnívá, že má-li být směrnice o nekalých obchodních

praktikách považována za „dobrý příklad“, musí být vnímána jako příklad „horší tvorby právních předpisů“⁽⁶⁾, jež vedla k chaotickému provádění ve většině členských států. Poněkud lituje toho, že takovýto „příklad“ se objevil i v nedávno přijaté směrnici o spotřebitelském úvěru a o časově sdíleném vlastnictví a nachází se také ve směrnici o právech spotřebitelů.

2.6 Na základě těchto skutečností, které zasazují definici spotřebitelských práv do širšího rámce práv občanů, se EHSV stejně jako Komise domnívá, že účinné provádění spotřebitelského *acquis* je prioritou spotřebitelské politiky, pouze pokud mohou být související hodnoty chráněny prostřednictvím účinného uplatňování práva.

3. Obecné připomínky

3.1 V rozporu s tím, co by na první pohled signalizoval název, se Komise zaměřuje 1) na konečný výsledek uplatňování práva Společenství, přesněji způsob, jakým veřejné orgány dodržují a vymáhají soulad s vnitrostátními předpisy vyplývající z transpozice nebo zavedení práva Společenství, a 2) na úlohu, jakou zde může hrát Komise.

3.2 Toto sdělení je navíc zapotřebí číst pouze v úzkém spojení s kvalitně vypracovanou zprávou vydanou ten samý den „o provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele“⁽⁷⁾, která, třebaže EHSV nebyl požádán, aby k ní vypracoval stanovisko, by měla být považována za základ pro toto sdělení. Je důležité zdůraznit pozitivní dopad provádění tohoto nařízení v členských státech.

3.3 I s ohledem na omezený rozsah sdělení se EHSV domnívá, že Komise by měla poskytnout konkrétní údaje o transpozici a uplatňování *acquis communautaire* v členských státech EU, aby tak sdělení mohlo získat přesný rámec. Takovéto údaje se nacházejí např. ve výročních zprávách o kontrole uplatňování práva Společenství⁽⁸⁾ a v samostatných sděleních odkazujících se na jiné směrnice⁽⁹⁾.

⁽⁶⁾ Jak EHSV předpovídal ve svém stanovisku (Úř. věst. C 108, 30.4.2004, s. 81).

⁽⁷⁾ KOM(2009) 336 v konečném znění.

⁽⁸⁾ Srov. 25. výroční zpráva Komise o kontrole uplatňování práva Společenství (2007), KOM(2008) 777 v konečném znění a SEK(2008) 2854 a 2855 a stanovisko EHSV INT/492, které se připravuje.

⁽⁹⁾ Např. KOM(2006) 514 v konečném znění o smlouvách uzavřených na dálku (stanovisko EHSV: Úř. věst. C 175, 27.7.2007, s. 28); KOM(2007) 210 v konečném znění o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (stanovisko EHSV: Úř. věst. C 162, 25.6.2008, s. 31); KOM(2007) 303 v konečném znění o ochraně spotřebitelů ve vztahu k některým aspektům timeshare, dlouhodobých rekreačních produktů, dalšího prodeje a výměn (stanovisko EHSV: Úř. věst. C 44, 16.2.2008, s. 27); KOM(2008) 9 v konečném znění o bezpečnosti hraček (stanovisko EHSV: Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 8).

⁽²⁾ Mimořádnou pozornost si zaslouží v současnosti připravované stanovisko k 25. výroční zprávě Komise o kontrole uplatňování práva Společenství (2007), KOM(2008) 777 v konečném znění (INT/492).

⁽³⁾ Úř. věst. C 221, 8.9.2005, s. 153.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 24, 31.1.2006, s. 52.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 175, 28.7.2009, s. 26.

3.4 Kromě toho měla Komise místo prostého výčtu stávajících mechanismů spíše vypracovat hloubkovou kritickou analýzu způsobu, jakým tyto mechanismy fungují, a předložit jejich výsledky ve světle informací shromážděných pro hodnotící zprávu o spotřebitelských trzích⁽¹⁰⁾, jež byla stanovena v závěrečné zprávě GR pro zdraví a ochranu spotřebitele nazvanou „Dodatečné hodnocení dopadu strategie spotřebitelské politiky na období 2002–2006 na vnitrostátní spotřebitelskou politiku“ ze dne 22. prosince 2009⁽¹¹⁾ v návaznosti na hlavní směry stanovené ve „sdělení Komise o lepším monitorování uplatňování práva Společenství“⁽¹²⁾. Z textu není dokonce ani jasné, zda se Komise zamýšlí nad nedostatky při uplatňování *acquis communautaire*, což si žádá nová opatření, a jestli ano, které nedostatky to jsou.

3.5 Právě naopak, Výbor se domnívá, že v členských státech velmi často dochází ke špatnému uplatňování *acquis communautaire*, což je velmi často způsobeno mimo jiné:

- a) způsobem, jakým je vypracovááno mnoho směrnic Společenství⁽¹³⁾, bez ohledu na normy „zdokonalení tvorby právních předpisů“⁽¹⁴⁾, především pokud jde o hodnotící studie *ex-ante*;
- b) ukvapeností, s níž jsou normy (od samého počátku špatně navrhované a vypracované) provedeny do vnitrostátních právních předpisů;
- c) nesprávným nebo neúplným začleněním předpisů Společenství do vnitrostátních právních předpisů, kde jsou často považovány za nežádoucí nebo odporují národním zvyklostem a zájmům;
- d) nedostatkem politické vůle ze strany vnitrostátních úřadů dodržovat a vymáhat dodržování předpisů, které se zjevně „nehodí“ do souladu s vnitrostátním právem a národními tradicemi, a vytrvalou tendencí přidávat nové, zbytečné právní mechanismy k předpisům Společenství nebo volbou pouze některých předpisů, nikoli však jiných (dobře známý jev tzv. „gold-plating“ a „cherry-picking“).
- e) nedostatkem základní přípravy a specifického školení ze strany vnitrostátních orgánů za účelem porozumění a zajištění uplatňování *acquis communautaire*, především ve vztahu k ochraně spotřebitele;

f) špatným fungováním některých soudů a nedostatkem přípravy ze strany některých soudců a jiných subjektů působících v soudním systému (právníci, soudní úředníci atd.), což často vede k chybnému nebo nedostatečnému uplatňování transponovaných zákonů, a také velmi často k používání „paralelních“ předpisů v rámci vnitrostátních právních předpisů⁽¹⁵⁾;

g) nedostatkem rozsáhlých opatření administrativní spolupráce za účelem zapojení organizací občanské společnosti, především organizací bránících práva spotřebitelů.

3.6 EHSV v této oblasti opakovaně upozorňoval na to, že diskuse o (ne)uplatňování *acquis communautaire* by měly klást důraz na dobrovolné dodržování zákonů – spontánně či postupně.

3.7 To především znamená, že v záležitostech, které zasahují do jejich pravomocí, bude muset Komise zaměřit své úsilí a iniciativy na zlepšení informovanosti a odborné přípravy pro spotřebitele a odborníky a také na jejich motivaci a pobídky, aby bylo dodržováno právo Společenství transponované do vnitrostátních právních předpisů.

3.8 Činnost Komise by rovněž měla mít jako prioritní cíl informování a odbornou přípravu pro vnitrostátní veřejné orgány, zejména ty, které mají přímou zodpovědnost za provádění práva Společenství v členských státech. Zde je třeba zařadit mezi priority informování a odbornou přípravu soudců a jiných státních zástupců obecně, jimž přísluší odpovědnost interpretovat a uplatňovat právo na specifické případy, které jsou předmětem sporu.

3.9 Na rozdíl od Komise však EHSV nesouhlasí s tím, že pouhé informování je dostačující k „posílení postavení“ spotřebitelů. EHSV naopak upozornil na potřebu poskytnout spotřebitelům patřičné zdroje a nástroje pro zajištění toho, že bude docházet k efektivnímu uplatňování zákona a že budou jejich práva účinně chráněna.

3.10 S ohledem na výše uvedené je mimořádně důležitá úloha samoregulace a především společné regulace, pokud jen budou zajištěny a chráněny parametry důvěryhodnosti dobrovolně přijatých nebo dohodnutých systémů mezi zainteresovanými stranami, aby byla zaručena důvěra všech zúčastněných stran.

⁽¹⁰⁾ KOM(2009) 25 v konečném znění.

⁽¹¹⁾ Vypracováno poradci Van Dijk Management.

⁽¹²⁾ KOM(2002) 725 v konečném znění.

⁽¹³⁾ Ve svém stanovisku z vlastní iniciativy (Úř. věst. C 24, 31.1.2006, s. 52) EHSV „tvrdí, že lepší tvorba právních předpisů, provádění a vymáhání jsou úzce spojeny: dobré právní předpisy jsou vymahatelné a vymáhané právní předpisy“.

⁽¹⁴⁾ Je přinejmenším překvapující, že interinstitucionální dohoda nazvaná „Zdokonalení tvorby právních předpisů“ uzavřená mezi EP, Radou a Komisí (Úř. věst. C 321, 31.12.2003) není ve sdělení Komise dokonce vůbec zmíněna.

⁽¹⁵⁾ Jedním z dobře známých příkladů je rozšířený nedostatek použití směrnice 85/374/EHS (Úř. věst. L 210, 7.8.1985) ve znění směrnice 1999/34/ES (Úř. věst. L 141, 4.6.1999) o odpovědnosti výrobce, jež je opomíjena ve prospěch odpovídajících vnitrostátních právních předpisů, jak bylo jednoznačně uvedeno na konferenci organizované Centre de Droit de la Consommation (Centrum spotřebitelského práva), která se konala ve dnech 23.-24.3.1995 v Louvain-la-Neuve, „Směrnice Rady ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky“.

3.11 Komise by rovněž měla věnovat zvláštní pozornost systémům zprostředkování, smírčího řízení a rozhodčího řízení, které doplňují soudní systém, a jejich důvěryhodnost a účinnost je třeba konsolidovat. Je proto podivné, že Komise se opět nezabývala několikrát opakovanou žádostí EHSV, aby se doporučení týkající se zásad pro orgány odpovědné za mimosoudní urovnávání spotřebitelských sporů⁽¹⁶⁾ přeměnila na obecně závazné směrnice a nařízení. Tato situace se stává obzvláště závažnou, jestliže chybí harmonizace a právní tradice v jednotlivých členských státech vedou k dosti rozdílným situacím, které vznikají při poskytování alternativních způsobů na urovnání sporu.

3.12 Největší nedostatky v iniciativě Komise se však týkají oblasti občanského procesního práva, a to navzdory pokroku dosaženému v iniciativách GR pro spravedlnost⁽¹⁷⁾ – především pokud jde o postupy, které zohledňují specifický charakter kolektivních práv a zájmů spotřebitelů. Po více než dvaceti letech „studii“ a „konzultací“ se ani zelené a bílé knize o porušování antimonopolních pravidel⁽¹⁸⁾ nepodařilo zaplnit tuto mezeru. Kromě toho v nedávné zelené knize o kolektivním odškodnění spotřebitelů⁽¹⁹⁾ je dokonce ještě menší vyhlídka na zajištění politické vůle pro společnou cestu kupředu, jak bylo jasně ukázáno v posledních stanoviscích EHSV⁽²⁰⁾.

3.13 Z tohoto důvodu je klíčové, aby Komise ze své pozice strážce právního pořádku Společenství přikládala mimořádný význam tomu, jak vykonávat její diskreční nikoli však arbitrážní pravomoci⁽²¹⁾ na řešení těchto přestupků v rámci článku 211 Smlouvy, především „nezbytná vnitřní organizační opatření, která by jí umožnila vykonávat úkoly efektivně a nestranně, v souladu se Smlouvou“⁽²²⁾, konkrétně prioritní kritéria, mechanismy hodnocení, přezkoumání stížností, specifické nástroje na odhalení přestupků neoficiálním způsobem, prostředky na zlepšení činnosti vnitrostátních soudů a jiné dodatečné nástroje (SOLVIT, FIN-NET, ECC-NET, alternativní a mimosoudní prostředky).

3.14 Ve stejném duchu, třebaže se nejedná o přímý ukazatel provádění právních předpisů, představují stížnosti předložené spotřebiteli důležitý ukazatel toho, jak právní předpisy vnímají

strany, pro které jsou předpisy určeny, jak je jasně ukázáno ve druhém vydání hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích⁽²³⁾. Z tohoto důvodu EHSV vítá iniciativu Komise souběžně s hlavními směry předchozích doporučení EHSV, aby byl zahájen rozvoj harmonizované metodiky pro klasifikaci a hlášení stížností a dotazů spotřebitelů⁽²⁴⁾.

4. Zvláštní připomínky

4.1 EHSV upozorňuje, že Komise ve svém sdělení znovu opakuje již existující priority. Nepřidává nic nového k programům prioritních opatření na období 2005–2010⁽²⁵⁾ a pouze potvrzuje to, co je stanoveno ve Strategii spotřebitelské politiky EU 2007–2013⁽²⁶⁾, aniž by předkládala jakákoli inovační opatření. V tomto smyslu může EHSV pouze znovu zopakovat své připomínky učiněné v předchozích stanoviscích⁽²⁷⁾.

4.2 EHSV vítá, že Komise se zdá být konečně ochotna použít pro nové iniciativy článek 153 Smlouvy, aby byla konsolidována opatření týkající se spolupráce mezi členskými státy. Nicméně neuvádí, jaké nové iniciativy má v úmyslu zavést nad rámec těch, které již spustila a k nimž se již EHSV vyjádřil, konkrétně směrnice o obecné bezpečnosti výrobků, nový legislativní rámec⁽²⁸⁾ a systém RAPEX, zejména pokud jde o bezpečnost hraček⁽²⁹⁾. Je však zapotřebí speciálně upozornit na každotýdenní vydávání seznamu nebezpečných spotřebitelských výrobků uváděných pod zkratkou RAPEX.

4.3 Co se týká sítě SOOS, EHSV se plně ztotožňuje s dobře vypracovanou zprávou Komise na výše uvedené téma, se zjištěnými potížemi a jejími závěry a také s výsledky druhého vydání hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích, zejména pokud jde o „donucování“⁽³⁰⁾.

4.4 Jedním z aspektů konsolidace by byla publicita věnovaná opatřením provedeným Komisí a vnitrostátními orgány za účelem monitorování souladu s transponovanými zákony prostřednictvím veřejných či soukromých orgánů, které jsou předmětem právních předpisů, aby se zvýšil profil politiky ochrany spotřebitele, a to odstraněním škodlivých postupů a poskytnutím většího pocitu bezpečnosti spotřebitelům.

⁽¹⁶⁾ Doporučení ze dne 30.3.1998 a ze dne 4.4.2001 naleznete v Úř. věst. L 115, 17.4.1998, respektive v Úř. věst. L 109, 19.4.2001.

⁽¹⁷⁾ V této souvislosti je třeba zdůraznit tyto dokumenty: Nařízení (ES) č. 861/2007, kterým se zavádí evropské řízení o drobných nárocích, Úř. věst. L 199, 31. 7.2007, s.1); KOM(2006) 618 v konečném znění o zlepšení účinnosti výkonu soudních rozhodnutí v Evropské unii: obstavení bankovních účtů; a KOM(2008) 128 v konečném znění o transparentnosti dlužnickových aktiv; jejich cílem je však převážně usnadnění výběru poplatků podniky a nikoli prospěch spotřebitelů (srov. stanoviska Úř. věst. C 10, 15.1.2008, s. 2 a Úř. věst. C 175, 28.7.2009, s. 73).

⁽¹⁸⁾ KOM(2005) 672 v konečném znění a KOM(2008) 165 v konečném znění; viz stanoviska v Úř. věst. C 324, 30.12.2006, s. 1 a Úř. věst. C 228, 22. 9.2009, s. 40.

⁽¹⁹⁾ KOM(2008) 794 v konečném znění.

⁽²⁰⁾ Stanovisko EHSV 586/2009 (INT/473), 5.11.2009; k tomuto tématu viz také stanovisko z vlastní iniciativy (Úř. věst. C 162, 25.6.2008, s. 1) k tématu Definování úlohy a úpravy skupinových žalob v oblasti spotřebitelského práva Společenství.

⁽²¹⁾ Srov. všechny tyto příklady, viz rozsudek ze dne 1.6.1994 Komise v. Německo, C-317/92 a rozsudek ze dne 10.5.1995 Komise v. Německo, C-422/92.

⁽²²⁾ KOM(2002) 725 v konečném znění.

⁽²³⁾ KOM(2009) 25 v konečném znění a především SEK (2009) 76, část 1.

⁽²⁴⁾ KOM(2009) 346 v konečném znění.

⁽²⁵⁾ Konkrétně potřeba provést podrobnější hloubkovou analýzu každého trhu, vytvořit společné metodiky pro zpracování údajů za účelem srovnávání a vytváření ukazatelů o provádění právních předpisů.

⁽²⁶⁾ KOM(2007) 99 v konečném znění.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. C 95, 23.4.2003 a Úř. věst. C 162, 25.6.2008, s. 20.

⁽²⁸⁾ Nařízení ES 765/2008 a rozhodnutí ES 762/2008, stanovisko EHSV, Úř. věst. C 120 16.5.2008, s. 1.

⁽²⁹⁾ KOM(2008) 9 v konečném znění, stanovisko EHSV, Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 8.

⁽³⁰⁾ SEK(2009) 76 v konečném znění, část 3.

4.5 EHSV vítá iniciativu, jež stanovuje nové způsoby sdělování informací o trhu spotřebitelům tak, aby mohli být lépe informováni a učinit tak zodpovědná rozhodnutí. Bylo by cenné, aby Komise určila způsob, jakým by měla být tato iniciativa prováděna. Kromě toho se se znepokojením očekává databáze o nekalých obchodních praktikách. Lze jen doufat, že ji nestihne stejný osud jako CLAB (databáze nevýhodných smluvních podmínek).

4.6 Co se týká navrhované definice „standardních“ interpretací právních předpisů Společenství pro „vnitrostátní prováděcí orgány“, EHSV vítá vysvětlení, jež podali zástupci Komise na schůzích studijní skupiny, a sice že tato iniciativa je řízena pouze správními orgány, nikoli soudními, a nezpochybňuje výlučnou příslušnost Soudního dvora v rámci řízení o předběžné otázce, aby bylo možné stanovit interpretaci práva Společenství.

4.7 V oblasti mezinárodní spolupráce se třetími zeměmi sdělení nepředkládá konkrétní údaje týkající se toho, co je třeba učinit, ani neuvádí strategii navrhovanou pro budoucnost, konkrétně její rozšíření tak, aby pokrývala ostatní mezinárodní orgány a organizace zabývající se regionální hospodářskou integrací. EHSV proto vyjadřuje obavy, pokud jde o efektivitu monitorování souladu s *acquis communautaire* v případě výrobků ze třetích zemí s ohledem na nízkou kvalitu tohoto monitorování a transparentnost jeho výsledků.

4.8 A konečně, EHSV vyjadřuje obavy, pokud jde o přiměřenost finančních prostředků, které má Komise k dispozici na provedení této činnosti z důvodu snížení rozpočtu na spotřebitelskou politiku, a potenciálně se zhoršující situaci v nových funkčních strukturách Komise, protože tyto otázky jsou rozděleny mezi jednotlivá generální ředitelství.

V Bruselu dne 29. dubna 2010.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Mario SEPI
